

کوتاه‌تر از گزارش

پلنگ سیاه در ایران آفتابی شد

❗ دیروز اتفاقی عجیب در دل طبیعت کشور رخ داد، اتفاقی که می‌تواند از حضور پلنگی نادر در زیستگاه‌های شمال استان کرمان حکایت داشته باشد. پلنگی که برخلاف هم‌نوعان‌شان سیاه است و همین مساله باعث هیبت بیشتر این پلنگ می‌شود. البته آن‌طور که کارشناسان محیط‌زیست می‌گویند، این پلنگ گونه‌ای جدید نیست، بلکه همان پلنگ ایرانی است که به دلیل جهش ژنتیک به این رنگ درآمده، اما آنچه مشاهده پلنگ سیاه را در شمال استان کرمان حائز اهمیت می‌کند، این است که چنین نمونه‌ای از پلنگ برای اولین بار در منطقه خاورمیانه مشاهده شده و رویت چنین پلنگی در سراسر دنیا بسیار نادر است. خبر رویت نخستین پلنگ سیاه در منطقه خاورمیانه را روز گذشته مدیرکل حفاظت محیط‌زیست استان کرمان اعلام کرد. مرجان شاکری این‌طور گفت که یکی از همیاران محیط‌زیست در شمال استان کرمان این پلنگ را از فاصله دور مشاهده کرده و توانسته است با تلقن همراه خود تصاویر این حیوان را ثبت کند. او توضیح داد این تصاویر برای کارشناسان خبره حیات وحش ارسال شده است و آنها نیز با بررسی رفتارشناسی و شواهد و قرائن، وجود پلنگ سیاه را تایید کرده‌اند. به گفته مدیرکل حفاظت محیط زیست استان کرمان، بعد از آن نیز تیم‌های بررسی میدانی این اداره کل در منطقه حضور پیدا کرده‌اند و اصالت محل تصویربرداری نیز تایید شده است.

با این حال، تصاویر منتشرشده از پلنگ سیاه مشاهده‌شده بسیار ناواضح است. نکته‌ای که البته شاکری نیز به آن اذعان داشت و گفت: هر چند این تصاویر به وسیله دوربین غیرحرفه‌ای و از فاصله نسبتا دور ثبت شده، اما بازم این تصاویر برای ما بسیار مهم و هیجان‌انگیز است، زیرا این نخستین بار است که تصاویر پلنگ سیاه در خاورمیانه مشاهده و ضبط شده است.

ژن‌های خاص

اما سوال اساسی در این باره این که چگونه رنگ یک پلنگ که در حالت عادی روشن است، به سیاه یا بعضا به سفید تبدیل می‌شود؟ هوشنگ ضیایی، استاد دانشگاه و کارشناس حیات وحش در پاسخ به این سوال به جام جم می‌گوید، سیاه یا سفید شدن رنگ یک پلنگ بر اثر جهش‌های ژنتیکی رخ می‌دهد، به این صورت که اگر جهش آللینیسیم اتفاق بیفتد، رنگدانه‌های پوست پلنگ از بین می‌رود و حیوان سفید می‌شود و اگر جهش ملانیسیم رخ‌دهد، رنگدانه سیاه جایگزین همه رنگدانه‌های دیگر پوست می‌شود و پلنگ به رنگ سیاه در می‌آید.

او البته تاکید دارد در طبقه‌بندی جانوران پلنگ‌زال یا سفید و همچنین پلنگ سیاه‌گونه جداگانه‌ای محسوب نمی‌شود، بلکه همان پلنگ معمولی است که به دلیل ژن‌های خاص خود به این‌رنگ درآمده. ضیایی همچنین توضیح می‌دهد، پلنگ زال پیش از این در ایران مشاهده شده، اما تا کنون هیچ پلنگ سیاهی نه در ایران و نه در دیگر کشورهای خاورمیانه دیده نشده است.

آن‌طور که ضیایی می‌گوید، اصولا جهش ژنتیک در پلنگ نسبت به دیگر جانوران کمتر رخ‌می‌دهد و بیشتر هم وقوع این اتفاق در آسیای جنوب شرقی و مناطق گرم و مرطوب مشاهده، البته به گفته او، در قاره آفریقا نیز یک نمونه پلنگ سیاه رویت شده است. این کارشناس حیات وحش تاکید دارد با توجه به نادر بودن مشاهده پلنگ سیاه در سراسر جهان، سازمان حفاظت حتما باید مطالعات و تحقیقات میدانی کاملی را روی پلنگی که در شمال استان کرمان مشاهده شده، انجام دهد. یعنی کارشناسان این سازمان نخست باید بررسی کنند آیا تعداد زیادی از پلنگ در آن زیستگاه حضور دارد یا فقط همین یک نمونه بوده و بعد هم تحقیق کنند این پلنگ چند ساله است و در چه مسیرهایی رفت‌وآمد می‌کند. ضیایی معتقد است سازمان حفاظت محیط‌زیست باید همه این موارد را بررسی کند و بعد درباره نحوه نگهداری از این پلنگ سیاه نادر تصمیمی صحیح بگیرد. ❗

علیرضا زالی، فرمانده عملیات مدیریت بیماری کرونا در کلانشهر تهران در نامه‌ای به وزیر بهداشت نوشت: با توجه به تأثیرات مثبت دورکاری در کاهش تردد و تراکم صبحگاهی در استفاده از وسایل نقلیه عمومی از جمله مترو و اتوبوس در کلانشهر تهران، استدعا دارد دستور فرمایید مصوبه دورکاری را به صورت ۵۰درصد حضوری و ۵۰درصد دورکاری، چرخشی و... تصویب و ابلاغ فرمایید به نحوی که از مرخصی استحقاقی افراد نیز کسر نشود. / جام جم دیلی

عکس:
خبرگزاری آنا

درخواست دورکاری ۵۰درصد کارمندان

علیرضا زالی، فرمانده عملیات مدیریت بیماری کرونا در کلانشهر تهران در نامه‌ای به وزیر بهداشت نوشت: با توجه به تأثیرات مثبت دورکاری در کاهش تردد و تراکم صبحگاهی در استفاده از وسایل نقلیه عمومی از جمله مترو و اتوبوس در کلانشهر تهران، استدعا دارد دستور فرمایید مصوبه دورکاری را به صورت ۵۰درصد حضوری و ۵۰درصد دورکاری، چرخشی و... تصویب و ابلاغ فرمایید به نحوی که از مرخصی استحقاقی افراد نیز کسر نشود. / جام جم دیلی

یک خانواده ۴ نفره ایرانی به دلیل شیوع کرونا به طورمیانگین

هر ماه ۲ میلیون تومان هزینه مازاد پرداخت می‌کند

کرونا چقدر خرج روی دست خانواده‌ها می‌گذارد؟

❗ کرونا فقط ما را مریض نکرد، فقط ما را نینداخت روی تخت بیمارستان و فقط قیچی دست نگرفت تا رشته عمرمان را ببرد. کرونا یا ما همه کار کرده‌ما را کشت، داغدار کرد، بردمان تا لب مرز نیستی، یک بیمار رنجورمان کرد که مداوایش داروی درست و حسابی ندارد، حتی ما را مشت مردم بی دفاع کرد که با این که مواظبند اما دست آخر نمی فهمند از کجای خوردن و تسلیم می شوند. دنیا با کرونا جای بدی است، دنیای ترسناکی است، هیچ جای این دنیا به آدم خوش نمی‌گذرد. اما این دنیا بدتر هم می‌شود وقتی به هزینه‌ها فکر کنی، به پولی که هر روز باید خرج کنی تا شاید از شر کرونا مصون شوی. اگر پول باشد البته کرونا و هزینه‌هایش چندان معادل زندگی را به هم نمی‌ریزد، ولی وای اگر پول کم باشد و هزینه زیاد. پنج ماه تمام است پنجه در پنجه کرونا انداخته‌ایم، پنج ماه است در جدول جهانی ابتلای کرونا یکی یکی کشورها را پشت سر می‌گذاریم و توقف بیماری در کشورهای موفق و پیشروی خودمان را می‌بینیم، این پیشروی هزینه دارد، برای ما مردم، طولانی شدن حضور ویروس در کشور خرج دارد. ما باید هر روز ماسک بخریم، هر روز باید دست‌مان را ضدعفونی کنیم، باید دست‌ها را به وفور بشوییم و همه‌این کارها هزینه دارد. البته بیمارارشدن و افتادن روی تخت بیمارستان بیشتر خرج دارد، حتی انجام یک تست خون، یک سی‌تی اسکن ریه و یک تست حلق که راحت به زبان می‌آید کلی خرج دارد. بیمه‌های پایه که دستشان بالا است و تسلیم هستند از پس حمایت نمی‌کنند و کارایی ندارند. دولت نیز که به جز وام یک میلیون تومانی که به یارانه بگیرها داد و چهار مرحله بسته کمک معیشتی که به عده‌ای خاص داد در این پنج ماه کار ویژه‌ای نکرده؛ دولت حتی نتوانسته غائله ماسک و تگ‌نرخ‌ی شدنش را مدیریت کند تا لااقل دغدغه ماسک از گوشه ذهن ما مملت پاک شود. برای همین ما مردم عادی مانده‌ایم و کلی خرج و برچ و حمایت‌های مادی و معنوی که نیست و کرونایی که نمی‌دانیم تا کی شانه به شانه‌مان می‌آید و خرج تراشی می‌کند. این گزارش روایتی است از بار گرانی که کرونا از اسفندماه روی دوش خانواده‌های ایرانی انداخته و معلوم نیست تا چه زمانی روی گرده ما مملت بماند، باری که اگر بخواهیم خوشبینانه و به تومان محاسبه‌اش کنیم برای هر نفر درماه حدود ۱۴۰ هزار تومان و برای یک خانواده چهارنفره حداقل ۵۶۰ هزار تومان است، هزینه‌ای که البته فقط دو قلم ضروری یعنی ماسک و ضدعفونی‌کننده‌ها را شامل می‌شود. البته با اضافه شدن هزینه حمل و نقل و تست کرونا این هزینه دست‌کم در ماه به ۶۰ میلیون و ۶۰ هزار تومان می‌رسد

مریم خباز

جامعه

روسیاهی ماسک

دنیای کرونازده امروز برای مقابله با این ویروس هنوز سپری مطمئن تر از ماسک نشناخته و ۱۲ کشور جهان ترجیح داده‌اند استفاده از این سپر پارچه‌ای و چند لایه را اجباری کنند. ماسک، این سد دفاعی مطمئن که حتی ایرج حریرچی، معاون کل وزارت بهداشت آن را کارآمدتر از تعطیلی اصناف و محدودیت‌های اجتماعی می‌داند؛ اما در کشور ما ماجراهای خاص خودش را دارد. فعلا دعوا در کشور بر سر قیمت ماسک است، بر سر این که بالاخره ماسک کجا فروخته شود(داروخانه یا جاهای دیگر) نیز اختلاف نظر است. پنج ماه پس از ورود کرونا به کشور، بعد از این که کمبودها و بازارسیاه ماسک به مدد افزایش تولید تمام شد، حالا جنگ لفظی بر سر این است که ماسک دارد گران فروخته می‌شود. این ادعا را وزارت صمت دارد که طرف حسابش داروخانه‌ها هستند که البته این متهم تا این لحظه زیر بار اتهامات نرفته و رئیس انجمن داروسازان نیز گفته است تا به حال هیچ ماسکی با نرخ دولتی را تحویل نگرفته‌اند که بخواهند با نرخ مصوب بفروشند. نرخ مصوب برای ماسک‌های صنعتی ۱۳۰۰ و برای ماسک‌های کارگاهی ۱۵۰۰ تومان است، اما صد توبه اگر بیشتر مردم ایران ماسک را با این نرخ‌ها خریده باشند. آنچه از پرس و جوی ما و گفت‌وگو با مردم برمی‌آید اغلب ماسک‌هایی که خریده‌اند بالای ۲۰۰۰ و حتی ۳۰۰۰ تومان بوده که مخصوصا این روزها ماسک ۳۰۰۰ تومانی بیشتر از بقیه یافت می‌شود. در یک خانواده چهارنفره که ملاک محاسبات تقریبی ماست اگر هر نفر روزی یک ماسک استفاده کند باید ماهی ۳۰ ماسک در اختیارش باشد و این خانواده هر ماه ۱۲۰ ماسک بخرند که ضربدر ۳۰۰۰ تومان می‌شود ۳۶۰ هزار تومان برای چهارنفر در یک خانه. همین خانواده باید به طور میانگین ۲۰۰ هزار تومان نیز مواد ضدشوینده و ضدعفونی‌کننده بخرد که در هر ماه به حدود ۵۶۰ هزار تومان برای یک خانواده چهار نفره می‌رسد.

مدتی پیش در صفحه ۱۳ و ۱۵ روزنامه جام جم به قوت و فن تهیه محلول ضدعفونی‌کننده و ماسک‌های خانگی پرداخته شد

گرما در تیر رکورد زد

بر اساس اطلاعات مرکز ملی خشکسالی و مدیریت بحران سازمان هواشناسی بالاترین دمای ثبت‌شده در ایران در تیر ماه امسال ۵۳/۱ درجه سانتی‌گراد بود که نسبت به رکورد بلند مدت تیر ماه حدود یک درجه بیشتر شده است. تیر ماه امسال گرم‌ترین نقطه کشور ایستگاه شوش در استان خوزستان با ۵۳/۱ درجه سانتی‌گراد بود درحالی که بیشترین دمای بلند مدت کشور طی تیر ماه پیش از این در سال ۹۶ با دمای ۵۲/۴ درجه سانتی‌گراد ثبت شده بود. / جام جم دیلی

ردیف	نوع هزینه(خانواده چهارنفره)	مبلغ
۱	 ماسک	۳۶۰ هزار تومان
۲	 محلول ضدعفونی‌کننده	۲۰۰ هزار تومان
۳	 حمل‌ونقل	یک میلیون تومان
۴	 تست‌های تشخیص کرونا	۵۰۰ هزار تومان
	 مجموع	۲ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان

کرونا هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم فراوانی را به خانواده‌ها تحمیل کرده است، این جدول برآورد حداقل هزینه‌هایی (۲ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان) است که یک خانواده چهارنفره در چهار بخش مجبور به پرداخت آن هستند

ایاب و ذهاب گران

با این که وزارت بهداشت اصرار دارد ترس و نگرانی مردم از کرونا ریخته اما هنوز خیلی‌ها از ترس این ویروس خیلی کارها را نمی‌کنند و خیلی جاها نمی‌روند؛ مثلا وارد مترو یا اتوبوس و حتی تاکسی نمی‌شوند و ترجیح می‌دهند از تاکسی‌های اینترنتی استفاده کنند. این انتخاب با این که راحت‌ترین و احتمالا امن‌ترین نوع رفت و آمد است ولی برای خانواده‌ها استفاده می‌کند فاکتور گرفته‌ایم، هرچند که این نوع رفت و آمد نیز کم خرج نیست و برای کسی که مجبور است هر روز در شهر جابه‌جا شود هزینه‌ای قابل ملاحظه تلقی می‌شود. ما فرض را گذاشته‌ایم به حضور دو فرد شاغل در یک خانواده چهار نفره که برای حفاظت از خود در برابر ویروس کرونا روزی یک بار از تاکسی‌های اینترنتی با هزینه میانگین ۲۰ هزار تومان برای هر مسیر استفاده می‌کنند. مبلغ تقریبی که اینها باید بپردازند روزی ۴۰۰ هزار تومان است که در هر ماه می‌شود یک میلیون تومان، هزینه‌ای قابل توجه و بی‌تعارف، سراسر که محصول کروناست. اگر این دو نفر درین خانواده چهار نفره بخواهند هر روز از تاکسی استفاده کنند نیز اوضاع چندان بهتر نمی‌شود، چراکه تاکسی‌ها که ملزم به سوار کردن سه مسافر هستند هزینه صندلی خالی مسافر چهارم را میان سه مسافر تقسیم می‌کنند و کرایه تاکسی به طرر معنی‌داری در یک ماه افزایش می‌یابد.

تست‌های پول خور

ما نه چین هستیم، نه کره جنوبی، نه ژاپن و نه فنلاند و نه بقیه کشورهای دنیا که تست‌گیری‌های کرونا را برای مردمشان رایگان کردند. ما ایرانیم، با همه شرایط و مختصات ویژه خودمان، با تحریم‌هایی که هستیم، با سیاست دولت‌مان که تست‌گیری همگانی نیست و همه استدلال‌هایی که می‌کنند و می‌گویند تست‌گیری عمومی مقرون به صرفه نیست. ما که می‌خواستیم کرونا را شکست دهیم فعلا در مشت کرونا گرفتاریم و ما مردم که می‌خواهیم تست بدهیم و از سلامت‌مان مطمئن شویم در چنگال هزینه‌ها اسیریم. بیشتر مردم مالیند تست بدهند، مخصوصا تست مولکولی که از حلق گرفته می‌شود و می‌گویند مطمئن‌ترین راه تشخیص است. این تست گران است، گران‌تر از هزینه خرید ماسک یک خانواده چهار نفره در ماه، حتی گران‌تر از ششوینده‌ها و ضدعفونی‌کننده‌هایی که چهار نفر در ماه مصرف می‌کنند. ما مبنای محاسبه را روی این تخمین گذاشته‌ایم که به‌طور میانگین هر ماه یک عضو از خانواده دچار علائم کرونا می‌شود و بعد از انجام تست آنتی‌بادی که چندان مطمئن نیست، به انجام تست پی‌سی‌آر هدایت می‌شود. این تست بیمه نیست، برای همین گران است و با توجه به مراکز درمانی مختلف از ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار تومان هزینه دارد. پس یک خانواده چهار نفره در یک ماه باید این هزینه را برای خودش در نظر بگیرد و امیدوار باشد با شروع فصل پاییز و بدترشدن اوضاع بیماری، بیش از یک نفر از اعضایش به این تست محتاج نشوند. این درحالی است که در این بخش خبری از حمایت‌های دولتی نیست و حتی مراکز ۱۶ ساعته که گفته شده بود به صورت رایگان از افراد دارای علامت تست می‌گیرند، به بهانه‌های مختلف از پذیرش بیماران سر باز می‌زنند و جامعه هدف خود را افراد بالای ۱۰ سال و بدحال معرفی می‌کنند. در این آشفته بازار آیا برای خانواده‌ها راهی جز مراجعه به مراکز خصوصی و پرداخت هزینه‌ها در هر ترفندی که می‌شود؟ صرف‌فکر کردن از انجام تست(اگر کفگیر خانواده به ته دیگ رسیده باشد) باقی می‌ماند؟

بهای این دست پاکیزه

دست‌ها را که با وسواس می‌شوئیم، ۲۰ تانیه‌ها و ۲۰ ثانیه‌هایی که دست‌ها را کف‌مالی کرده و بعد درست و حسابی آبکشی می‌کنیم، زندگی دارد برایمان

کنطور می‌اندازد. هزینه آب، هزینه مایع دستشویی، هزینه دستمال کاغذی که دستمان را با آن خشک می‌کنیم و احیانا هزینه ژل یا محلول ضدعفونی‌کننده‌ای که بعد از این شست و شو به دست‌ها می‌مالیم واقعا قابل توجه است.

یک خانواده چهار نفره اگر بخواهد خانواده‌ای نظیف و متعهد به رعایت موازین بهداشتی باشد هر ماه به ازای هر عضو مجبور است حداقل یک لیتر الکل یا معادلش ژل ضدعفونی‌کننده بخرد که به طور مانگین می‌شود ۵۰ هزار تومان و ضربدر ۴ می‌شود ۲۰۰ هزار تومان در ماه. این مبلغ البته جدا

از هزینه شوینده‌هایی همچون مایع دستشویی و پودرهای لباسشویی و سایر گندزنده‌هاست که قیمت‌زیادی دارند.

هر خانواده اگر این پول را در جیب داشته باشد خرج می‌کند، پول قبض آب را هم هر چه باشد می‌پردازد. ولی وقتی درآمد محدود و معین است به‌ناچار یا دست‌ها کمتر شسته می‌شود یا مصرف ضدعفونی‌کننده‌ها به حداقل می‌رسد، تازه اگر حذف نشود.

نتیجه می‌شود؟ افزایش احتمال بیمارارشدن و آغاز سربلای از هزینه‌های درمان و تنهایی تاسف‌بار خانواده‌های متوسط و فقیر در این وادی.

لا جرم صرفه جویی

کرونا نه با ماکه با بیش‌تر مردم جهان بدر کرد. کرونا نه جان که مال مردم جهان را هم گرفت و شغل‌هایشان را نابود کرد. تا آنجا که به ما و کشورمان مربوط است نتایج مطالعه مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد بین دو میلیون و ۸۷۰ هزار تا شش میلیون ۴۳۱ هزار نفر از شاغلان فعلی، متأثر از شیوع ویروس کرونا شغل خود را از دست خواهند داد.

از پشت عینک مرکز پژوهش‌ها این حقیقت دیده‌شده که اقتصاد ایران درحالی‌با مشکل شیوع کرونا مواجه شده که دو سال سخت ۹۷ و ۹۸ را پشت سر گذاشته و سال ۹۹ نیز تورم بالای ۲۵ درصد را با خود خواهد کشید که نتیجه‌اش ناتوانی بسیاری از پنگاه‌های اقتصادی برای ادامه حیات است. این جملات و پیش‌بینی‌های مرکز پژوهش‌های مجلس همه به ما مربوط است و دارد نشان‌مان می‌دهد که امسال که خودش بالقوه سال سختی بود، به واسطه بروز کرونا تا چه حد سخت‌تر خواهد شد و زندگی خیلی از مادشوارتر و سفره خیلی‌هایمان خالی‌تر خواهد شد. کرونا هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیمی را به ما تحمیل کرده است. کرونا هزینه آزمایش، درمان، مراقبت‌های ویژه، تامین اقلام حفاظتی، تامین دارو و حتی به گفته ایرج حریرچی هزینه خوددرمانی مثل مصرف بی‌رویه ویتامین‌ها را افزایش داده است. همچنین کرونا باعث از دست دادن شغل و بدتر، از دست رفتن مشاغل مبتلایان شده که به گفته معاون وزیر بهداشت از ترس

بیکار شدن به مراکز درمانی نمی‌روند. این هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم کرونا که ناخواسته سربار زندگی‌مان شده به‌هیچ‌وجه هزینه‌های کمی نیست. تخمین وزارت بهداشت این است که هر خانوار ایرانی بابت مسائل بهداشتی و درمانی در ایام کرونا حدود یک میلیون و ۶۰۰ هزار تومان خرج می‌کند با این وصف که هزینه‌های کمرشکن سلامت از ۳/۷ درصد به حدود ۸ درصد رسیده است. برای آت‌هایی که درآمدی محدود و مشخص دارند و برای کسانی که با هر سهل‌انگاری به زیر خط فقر سقوط می‌کنند در این شرایط به نظر می‌رسد راهی به جز صرفه‌جویی نیست. برای کسانی که می‌خواهند در هزینه‌های ضدعفونی‌کننده‌ها صرفه‌جویی کنند توصیه کارشناسی استفاده از سرکه و جوش شیرین است، دست‌کم برای گندزدایی سطوح. برای کسانی نیز که می‌خواهند از شر هزینه‌های خرید ماسک‌های بازاری خلاص شوند توصیه همچنان دوخت و دوز ماسک‌های خانگی است. زن ماسک و استفاده درست و بهداشتی از آن به قدری مهم است که تشویق مردم به استفاده از ماسک به رسالت مهم این روزهای اصحاب هنر در جهان تبدیل شده. بنکسی هنرمند مشهور خیابانی چندی پیش با کشیدن یک دیوارنگاره در متروی لندن این رسالت را به جا آورد. در هالیوود نیز رابرت دنیرو، تام هنکس، جینیفر آنیستون و مورگان فریمن به شیوه‌های مختلف از شرکت در پویش‌های متعدد گرفته تا انتشار پست‌های مرتبط در صفحات خود، مردم را به استفاده از ماسک دعوت می‌کنند، آن‌هم ماسک‌هایی معمولا خانگی که در ایران مانیز روی صورت‌های زیادی درخشیدن گرفته است.